

Program

- Indledning ved Katarina Smitt Engberg
- Musikalsk indslag: *Carl Nielsen:*
Kantate ved Studentersamfundets Bygning Indvielse - 1. og 2. del
- Tale ved Michael Fjeldsøe
- Musikalsk indslag: *Carl Nielsen:*
Kantate ved Studentersamfundets Bygning Indvielse - 3. del
- Tale ved Henrik Thal Jantzen
(formand for Carl Nielsen og Anne Marie Carl-Nielsen Legat)
- Musikalsk indslag: *Carl Nielsen: 'Jeg bærer med smil min byrde'*
- Tale ved Bjarke Moe
- Musikalsk indslag: *Fællessang: 'Nu er dagen fuld af sang'*

Herefter reception og bogsigtering

Fra 23. maj til og med 30. maj kan bogen købes med 25% rabat med koden "CN2024" på Aarhus Universitetsforlag.

<https://unipress.dk/udgivelser/c/carl-nielsen/>

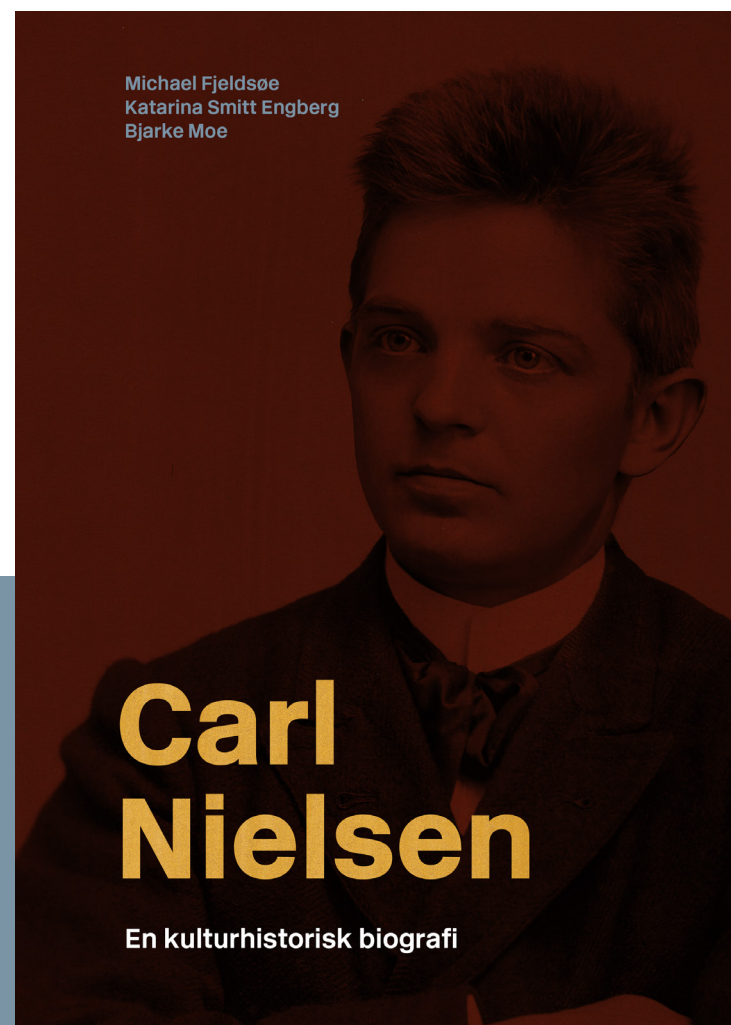
Boglancering

23. maj kl. 17.00

Universitetsbiblioteket

Fiolstræde 1

1171 København K

Michael Fjeldsøe
Katarina Smitt Engberg
Bjarke Moe

**Carl
Nielsen**

En kulturhistorisk biografi

Udgivelsen og
boglanceringen er
støttet af:

Kantate til Studentersamfundets Bygnings Indvielse (1901)

Nr. 1

KOR

1.
Fred over Huset –
Ordet frit i Salen –
Strid langs brede Borde
Saa meget hver Mand orker!
Hvo tør Punktum sætte,
Hvem har set Finalen?
Livet kæmper evigt –
Imens de Døde snorker.

2.

Men lad under Striden
Sindet blødt bevæges –
Grib Musikens Toner
Og slyng dem ind i Talen!
Lad os Hugget føre,
Saa vort Sår kan læges:
Lad de andre falde. –
Saa blir der Fred i Salen!

BARYTON

1.
Og der er nok af de "Andre" endda –
Nok af Fyrster, nok af Præster,
Nok af dem, der laver Læster,
Som skal passe for hver Fod –
Nok, som skruer ned vort Mod,
Nok, som sammensnører Struben,
Mens vi stirrer ned i Gruben,
Fylt af Slægters Offerblod.

2.

Der er Livet, Stridens evigt bitre Kaar,
Og Pardon blir aldrig givet –
Over Lig hvert Slægtled gaar;
Nogle falder med Tirader,
For et Monument bestemt;
Andre – i de snævre Gader –
Bløder stille, og bliver glemte.

SOPRAN

Men af de Unge fylkes stolt og stærk
Den Garde, som engang skal Sejren vinde;
Til Fremtids og til Fremskridts store Værk
Maa varme Hjerter – glem det ingensinde!

RECITATION

Du unge, evnerige Mand og Kvinde,
Den Dag, da vor Begejstring faar sit Knæk,
Saa kan vi smøre løs med Pen og Blæk,
Men vi er døde – glem det ingensinde!

SOPRAN

Men af de Unge fylkes stolt og stærk
Den Garde, som engang skal Sejren vinde;
Til Fremtids og til Fremskridts store Værk
Maa varme Hjerter – glem det ingensinde!

KOR

1.
Ungt Blod – og ungt Mod,
Spare paa de gode Kræfter;
Støt frem – paa fast Fod:
Der bliver mangen Tørn bagefter!
Man skal rolig se i Øje
Skæbnen hvor og hvad den byder,
Men ej vove Skind og Trøje,
Før det rette Kampraab lyder!

2.

Lyst for – og mørkt bag,
Sent i Kvæld sin Lampe slukke;
Stort Maal gi'r stor Sag,
Aldrig ned i Vrøvlet dukke:
Klemme Skjoldet under Hage,
Stole paa sin gode Lykke,
Rede til sit Sværd at drage –
Nu, man naar vil frem et Stykke!

Medvirkende:

Studenter-Sangforeningen

Dirigent: Sigrød Damsager

Solister:

Lauritz Thomsen (baryton),

Carrie Becker (sopran),

Brian Grønbaek Jensen (recitator)

Orkester:

Live Strings

Martin Mårtensson (horn)

Carsten Smidt-Nielsen (horn)

Elias Holm (klaver)

Nr. 2

RECITATION

Se Livet bølgjer som et Hav i Stormvej;
Stolt skummer Toppen – dybt sig Dalen huler:
Hvo, som er oppe, sér den vide Synskreds,
Den, som er nede – kun sin egen Navle.

Lad os til Dødvands-Dalen friskt bevare

Hvert herligt Syn, da højt vi fremad skummed;
Og ligger vi dér bak med alle Klude,
Saa lad os ikke drøveligt sondere
Vort eget – eller andres – Indvolds-Saar.

Nr. 3

KOR

Fred over Huset –
Aandens Pust i Salen:
Det, som os imøde
Fra store Ahner slaar!
Ved hver Evnes Stigen,
Trods det Heles Dalen,
Naar vi vel Finalen
Paa lange drøje Aar!
SOPRAN og BARYTON
Blot hver Dag benyttes,
Milepæle flyttes,
Held for den, der bygger
I egen dyrtkjøbt Gaard!

KOR

Fred over Huset –
Stemning gennem Salen:
Der, hvor unge Slægter
Saa mangen Dyst bestaar!
Dér, hvor Kvinden stiger,
Manden fremad higer:
Frihed over Huset,
Som rummer Fremtids Vaar!

Holger Drachmann

**Jeg bærer med Smil min Byrde
(fra En Snæs danske Viser, 1915)**

1.

Jeg bærer med Smil min Byrde,
jeg drager med Sang mit Læs;
jeg er som den vilde Hyrde,
der genner sit Kvæg paa Græs.

2.

Se, Duggen driver fra Norden
hen over det bøjede Korn,
mens Solen stiger af Jorden
imellem Oksernes Horn.

3.

Jeg ser over tindrende Marker
og langt mod den blaanende Fjord,
jeg stirrer paa sejlene Arker,
men finder ej tolkende Ord.

4.

Jeg slænger Skalmejen for
Munden;
jeg trækker saa lang dens Lyd,
at Kilderne klukker i Lunden,
og Bukkene bræger af Fryd.

5.

Hvor kan I dog gruble og græde,
saa længe Guds Himmel er blaa!
Mit Hjerte skælver af Glæde,
blot Duggen dynker et Straa.

Jeppe Aakjær

**Nu er dagen fuld af sang (fra
Folkehøjskolens Melodibog, 1922)**

1.

Nu er dagen fuld af sang,
og nu er viben kommen,
bekkasinen natten lang
håndterer elskovsstrommen.
Plukke, plukke dugget strå,
plukke, plukke siv ved å,
plukke, plukke blomster.

2.

Engen er nu gyldengul
af tunge kabbelejer,
søndenvinde byder op,
og dueurten nejer.
Plukke, plukke dugget strå,
plukke, plukke siv ved å,
plukke, plukke blomster.

3.

Dammen ligger dagen ud
med brudelys i hænde,
rækker højt de ranke skud,
at solen må dem tænde.
Plukke, plukke dugget strå,
plukke, plukke siv ved å,
plukke, plukke blomster.

4.

Nu vil mø med silkestik
på brudelinet sømme;
den, som ingen bejler fik,
hun ta'r sig en i drømme.
Plukke, plukke dugget strå,
plukke, plukke siv ved å,
plukke, plukke blomster.

5.

Ræk mig en forglemmigej
og sidst en krusemynte,
sådan slutter vi vor leg
så glad, som den begyndte.
Plukke, plukke dugget strå,
plukke, plukke siv ved å,
plukke, plukke blomster.

Jeppe Aakjær